

На основу чланова 22. и 24. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Владо Мареш, Иван Цвејић, Стојан Марковић, Златко Чобовић, Тамара Скрозза, Петар Јеремић, Владимир Радомировић, Невена Кривокапић, Ивана Стјеља и Драган Ђорђевић, на седници одржаној 24.12. 2015. године, већином гласова, изриче

ЈАВНУ ОПОМЕНУ

Текстовима “Тајни пакт Родића и Јоцића” и “Писмо малом Рајици”, објављеним у броју од 14. и 15. новембра 2015. године, дневни лист „Информер“

1. прекршио је тачку 2. Одељка I (Истинитост извештавања) Кодекса новинара Србије, о обавези новинара и уредника да праве јасну разлику између чињеница које преносе, коментара, претпоставки и нагађања,

2. прекршио је и тачку 3. и 6. Одељка IV (Одговорност новинара), по којима је новинар обавезан да поштује правило претпоставке невиности и не сме никога прогласити кривим до изрицања судске пресуде, као и да поштује културу и етику јавне речи.

3. прекршио је и тачку 2. Одељка V (Новинарска пажња), по којој новинар не сме слепо да верује извору информација, јер мора да води рачуна да ти извори често следе своје интересе и прилагођавају исказе тим интересима.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Adria Media Group и Александар Родић поднели су жалбу, сматрајући да су у спрним текстовима изнете тешке увреде, неистините и злонамерне информације, које имају за циљ да нашkode пословном угледу подносиоца жалбе и да Александра Родића и АМГ представе као некога ко се бави криминалном делатношћу. Све објављене информације су, како је наведено, непроверене, неистините и увредљиве. Такође, како се истиче, колумна “Писмо малом Рајици” пуна је клевета, увреда и лажних оптужби, а “Информер” је тим текстом прекршио и правило поштовања претпоставке невиности, јер се Родић оглашава кривим за пљачку, “рекет”, неплаћање пореза и дугова.

Адвокат “Информера” Борис Богдановић навео је, у одговору на жалбу, да подносилац жалбе није доставио никакве доказе да спорни текст садржи увреде, неистините и злонамерне тврдње. Он је истакао да редакције “Информера” није желела да било кога омаловажи, већ да изнесе информације до којих је дошла, а које су у интересу јавности. Новинари имају право да не открију своје изворе, али су све информације које су од њих добили верно пренели. Кад је реч о колумни, она представља лични став аутора, који не може одговорати за изнето мишљење.

Чланови Комисије оценили су да је теза адвоката “Информера” да подносилац жалбе није доказао да наводи из текста нису истинити погрешна. Комисија верује да доказе у прилог онога

о чему пише мора да обезбеди аутор текста, а не да онај на кога се текст односи долазује да наводи нису тачни. Без обзира на то, Комисија за жалбе не може и не жели да се изјашњава о томе да ли је оно што је објављено истина или не, већ само да ли су информације прикупљене, проверене и објављене у складу са етичким правилима професије. Та правила, између осталог, предвиђају да се информације добијене од тајних извора провере, а не само верно пренесу, као и да се прави јасна разлика између чињеница, претпоставки, нагађања и коментара, што је у овом случају изостало.

Комисија такође сматра да су прекршене и одредбе које се односе на поштовање претпоставке невиности, јер се подносилац жалбе оптужује за утају пореза, “рекетирање” и слична дела, иако ни за шта од тога није ни осуђен, ни оптужен. Такође, у текстовима се користе термини и изрази који су у супротности са обавезом новинара да поштује етику и културу јавне речи,

Због свега тога, Комисија је са седам гласова “за” и три “уздржана” одлучила да је “Информер” прекршио одредбе Кодекса новинара Србије.

Београд, 24.12.2015.

Председавајући

Владо Мареш